

Zápis ze zasedání Vědecké rady Filozofické fakulty Univerzity Karlovy dne 18. 5. 2023

(Zasedání probíhalo prezenčně, Nám. Jana Palacha 2, Praha 1, místnost č. 104. Hlasování bylo zajištěno pomocí aplikace <https://hlasovani.is.cuni.cz/>.)

- I. Zahájení
- II. Udělení čestného titulu emeritní profesor panu prof. PhDr. Josefu Opatrnému, CSc.
- III. Studijní záležitosti
- IV. Návrh na doplnění členů do Oborové rady GA UK za Filozofickou fakultu:
- V. Habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem
 - V.5 Habilitační řízení pana Mgr. Karla Černého, Ph.D. pro obor Sociologie
 - V.6 Jmenovací řízení pana doc. Mgr. Pavla Štichauera, Ph.D. pro obor Románské jazyky
- VI. Různé

Přílohy

Příloha č. 1

Příloha č. 2

Členové VR

Přítomni:

prof. Mgr. Václav Cvrček, Ph.D.
prof. PhDr. Jan Čermák, CSc.
doc. Mgr. Jaroslav David, Ph.D.
prof. Lucie Doležalová, Ph.D., M.A.
prof. Mgr. Vratislav Doubek, Dr.
prof. PhDr. David Eben, Ph.D.
doc. Mgr. Josef Fulka, Ph.D.
PD Dr. phil. Markus Giger, mimořádný profesor
Univerzity Karlovy
doc. Mgr. Petr Grulich, Ph.D.
prof. PhDr. Václav Horčíčka, Ph.D.
doc. RNDr. Petr Jehlička, Ph.D.
doc. Mgr. Stanislav Ježek, Ph.D.
doc. Dr. Ing. Jana Klečková
doc. PhDr. Tomáš Klír, Ph.D.
prof. PhDr. Vojtěch Kolman, Ph.D.
doc. Mgr. Karel Kouba, M.A., Ph.D.
Mgr. Eva Lehečková, Ph.D.
prof. PhDr. Jiří Mikulec, CSc.
doc. Mgr. Denisa Nečasová, Ph.D.
prof. PhDr. Tomáš Nejeschleba, Ph.D.
prof. PhDr. Hana Pátková, Ph.D.
prof. PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D.
prof. Mgr. Ondřej Pilný, Ph.D.
doc. Mgr. Radmila Prchal Pavlíčková, Ph.D.
doc. PhDr. Marie Rakušanová, Ph.D.
doc. PhDr. Jan Randák, Ph.D.
doc. Marek Skovajsa, M.A., Ph.D.
doc. Mgr. Pavel Štichauer, Ph.D.

prof. PhDr. Lenka Vaňková, Dr.
doc. PhDr. Eva Voldřichová Beránková, Ph.D.
prof. PhDr. Jan Volín, Ph.D.
doc. Mgr. Lukáš Zádrapa, Ph.D.
prof. Mgr.Lic. Lenka Zajícová, Ph.D.
prof. PhDr. Petr Zemánek, CSc.

Omluveni:

prof. Mgr. Lukáš Fasora, Ph.D.
doc. Mgr. Lada Hubatová-Vacková, Ph.D.
prof. PaedDr. Iva Málková, Ph.D.
doc. PhDr. Peter Pavúk, Ph.D.
prof. PhDr. Tomáš Petráček, Ph.D., Th.D.
doc. PhDr. Michal Pullmann, Ph.D.
doc. PhDr. Pavel Sládek, Ph.D.
prof. Josef Vojvodík, Dr.phil. M.A.
prof. PhDr. Zbyněk Vybíral, Ph.D.

Čestní členové:

Omluveni:

prof. PhDr. Ivan Hlaváček, CSc.
prof. PhDr. Miroslav Verner, DrSc.

Hosté:

Radek Buben
Ivana Čeňková
Bohumír Janský
Tomáš Halík
Miloš Mendel
Josef Opatrný
Leonora Rueda

I. Zahájení

I.1 Organizační informace

I.2 Prezence členů Vědecké rady FF UK

I.3 Schválení programu zasedání Vědecké rady FF UK

Vědecká rada schválila program formou tichého souhlasu.

I.4 Schválení zápisu ze zasedání Vědecké rady FF UK dne 20. 4. 2023

Vědecká rada schválila zápis formou tichého souhlasu.

II. Udělení čestného titulu emeritní profesor panu prof. PhDr. Josefu Opatrnému, CSc.

Děkanka fakulty, Mgr. Eva Lehečková, Ph.D. předala jmenovací dekret emeritního profesora panu prof. PhDr. Josefu Opatrnému, CSc.

III. Studijní záležitosti

III.1 Návrh na doplnění členů do zkušební komise pro BZK a SZZK pro studijní program Psychologie (Bc. i NMgr. obor: Psychologie), studijní program Psychologie (Bc. i NMgr.):

Mgr. Cyril Kaplan, Ph.D.

doc. Mgr. Miroslav Popper, CSc. – předseda

Mgr. Simona Pekárková, Ph.D. – členka komise SZZK, předsedkyně BZK

PhDr. Martina Švandová, Ph.D. – členka komise SZZK, předsedkyně BZK

Vědecká rada schválila návrh hlasováním (Pro: 29, Proti: 1, Zdrželi se: 3).

III.2 Návrh na doplnění členů do zkušební komise pro SRZK pro studijní program Psychologie (Rigo obor: Psychologie)

doc. Mgr. Miroslav Popper, CSc. – předseda

Mgr. Cyril Kaplan, Ph.D.

Vědecká rada schválila návrh hlasováním (Pro: 33, Proti: 0, Zdrželi se: 1).

III.3 Návrh na doplnění člena do zkušební komise pro BZK pro studijní program Filologie (Bc. obor: Srovnávací jazykověda), studijní program Srovnávací jazykověda (Bc.):

Mgr. Dita Frantíková, Ph.D.

Vědecká rada schválila návrh hlasováním (Pro: 34, Proti: 0, Zdrželi se: 0).

III.4 Návrh oborové rady na doplnění zkušební komise pro obhajoby disertačních prací pro studijní obor Germánské literatury:

Prof. dr. Maria Boletsi (Univerzita v Leidenu) – předsedkyně

Prof. dr. Frans Willem Korsten (Univerzita v Leidenu)

Dr. Madeleine Kasten (Univerzita v Leidenu)

Dr. Hans Demeyer (University College London)

Vědecká rada schválila návrh hlasováním (Pro: 34, Proti: 0, Zdrželi se: 0).

III.5 Návrh oborové rady na doplnění zkušebních komisí pro SDZK a obhajoby disertačních prací pro studijní obory Germánské literatury a Germánské a severské jazyky a literatury:

Mgr. Marie Novotná, Ph.D. – předsedkyně

Vědecká rada schválila návrh hlasováním (Pro: 32, Proti: 0, Zdrželi se: 2).

III.6 Návrh oborové rady na doplnění zkušebních komisí pro SDZK a obhajoby disertačních prací pro studijní program Migration and Modernity: Historical and Cultural Challenges (MOVES) – společný evropský doktorát:

Prof. Dr. Wolfram R. Keller (Freie Universität Berlin) – předseda

Dr. Justus Gronau (Freie Universität Berlin)

Prof. Dr. Jean-Christophe Mayer (CNRS Montpellier)

Prof. Dr. Janine Dahinden (University of Neuchâtel)

Mgr. Petra Ezzeddine, Ph.D. (FHS UK)

Professor Adrian Favell (University College Cork)

Vědecká rada schválila návrh hlasováním (Pro: 34, Proti: 0, Zdrželi se: 0).

III.7 Návrh oborové rady na doplnění zkušebních komisí pro SDZK pro studijní obor Germanoslavistika (všechny jazykové mutace):

Mgr. Martin Šemelík, Ph.D.

Vědecká rada schválila návrh hlasováním (Pro: 33, Proti: 0, Zdrželi se: 1).

III.8 Návrh oborové rady na doplnění zkušebních komisí pro SDZK a obhajoby disertačních prací pro studijní obor Anglofonní literatury a kultury:

Mgr. Jan Suk, Ph.D.

Vědecká rada schválila návrh hlasováním (Pro: 31, Proti: 1, Zdrželi se: 2).

III.9 Návrh oborové rady na změnu role předsedy ve zkušebních komisích pro SDZK a obhajoby disertačních prací pro studijní program Sociální politika a sociální práce, obor Sociální práce (čtyřletá délka studia, česká a anglická mutace):

doc. Monika Bosá, Ph.D. – předsedkyně

doc. PhDr. Zuzana Havrdová, CSc. – předsedkyně

Vědecká rada schválila návrh hlasováním (Pro: 34, Proti: 0, Zdrželi se: 0).

III.10 Návrh oborové rady na doplnění člena zkušební komise pro SDZK a obhajoby disertačních prací pro studijní program Sociální politika a sociální práce, obor Sociální práce (čtyřletá délka studia, česká a anglická mutace):

doc. PhDr. Kateřina Kubalčíková, Ph.D.

doc. PaedDr. Tatiana Matulayová, Ph.D.

Mgr. Zuzana Truhlářová, Ph.D.

Vědecká rada schválila návrh hlasováním (Pro: 33, Proti: 0, Zdrželi se: 1).

III.11 Návrh oborové rady na změnu role předsedy ve zkušebních komisích pro obhajoby disertačních prací studijní program Filozofie (čtyřletá délka studia, česká a anglická mutace):

Daniele de Santis, Ph.D. – předseda

Vědecká rada schválila návrh hlasováním (Pro: 33, Proti: 0, Zdrželi se: 1).

III.12 Návrh oborové rady na doplnění člena zkušební komise pro obhajoby disertačních prací pro studijní program Filozofie (čtyřletá délka studia, česká a anglická mutace):

prof. Sylvain Camilleri

prof. Nathalie Frogneux

prof. Bruno Leclercq

doc. Martin Nitsche

Vědecká rada schválila návrh hlasováním (Pro: 33, Proti: 1, Zdrželi se: 0).

III.13 Návrh na odvolání a pověření členstvím v oborové radě studijního oboru Dějiny výtvarného umění programu Obecná teorie a dějiny umění a kultury a programu Dějiny výtvarného umění (tříletá a čtyřletá délka studia, česká a anglická mutace):

PhDr. Klára Benešová, CSc. – odvolání

Dr. habil. PhDr. Ing. Jiří Fajt, Ph.D. – odvolání

prof. PhDr. Lubomír Konečný – odvolání

prof. PhDr. Petr Wittlich, CSc. – odvolání

PhDr. Jan Klípa, Ph.D. – jmenování

Mgr. Zuzana Štefková, Ph.D. – jmenování

Vědecká rada schválila návrh hlasováním (Pro: 33, Proti: 1, Zdrželi se: 0).

III.14 Návrh oborové rady na schválení školitele pro doktorský studijní program Latinská medievistika a novolatinská studia (7LM):

Mgr. Marcela Slavíková, Ph.D.

Vědecká rada schválila návrh hlasováním (Pro: 33, Proti: 1, Zdrželi se: 0).

III.15 Návrh oborové rady na schválení školitele pro doktorský studijní program Klasická Archeologie, Classical Archaeology (7AK):

Mgr. Jaroslav Řídký, Ph.D.

Vědecká rada schválila návrh hlasováním (Pro: 33, Proti: 1, Zdrželi se: 0).

IV. Návrh na doplnění členů do Oborové rady GA UK za Filozofickou fakultu:

Zora Hesová, M.A., Ph.D. (obor Sociologie, politologie)
PhDr. Ondřej Slačálek, Ph.D. (obor Sociologie, politologie)

Vědecká rada schválila návrh hlasováním (Pro: 33, Proti: 0, Zdrželi se: 1).

V. Habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem

V.1 Návrh na složení komise pro habilitační řízení a návrh témat habilitační přednášky pro řízení paní Moniky Baumanové, M.A., Ph.D. pro obor Archeologie

Habilitační práce:

Archaeology of the built environment and urban space on the East African coast (11th – 19th century CE)

V.1.1. Návrh komise

Předseda:

prof. PhDr. Martin Gojda, PhD., Katedra archeologie, Západočeská Univerzita, Plzeň;
Archeologický ústav AV ČR, v.v.i.

Členové:

doc. PhDr. Jaromír Beneš, PhD., Katedra archeologie, Jihočeská univerzita, České Budějovice

doc. Dr. phil. Peter Milo, Ústav archeologie a muzeologie, Masarykova Univerzita, Brno

prof. PhDr. Markéta Křížová, PhD., Filozofická fakulta UK, Praha

doc. Mgr. Karel Nováček, PhD., Katedra historie, Filozofická fakulta UP, Olomouc

Vědecká rada schválila návrh hlasováním (Pro: 32, Proti: 0, Zdrželi se: 2).

V.1.2. Návrh přednášek (řazeno dle preference kolegia děkanky)

A. Archeologie symboliky Velkého Zimbabwe

B. Kulturní dědictví al-Andalus

C. Městské hradby v subsaharské Africe

Vědecká rada schválila návrh „A“: Archeologie symboliky Velkého Zimbabwe“ (A-17, B-13, C-3, Zdrželi se: 0).

V.2 Návrh pracovní skupiny pro hodnocení habilitační přednášky pana Mgr. Ondřeje Daniela, Ph.D. pro obor Světové dějiny a obecné dějiny:

doc. Mgr. Petr Grulich, Ph.D.

prof. Mgr. Lukáš Fasora, Ph.D.

doc. PhDr. Jan Randák, Ph.D.

Vědecká rada schválila návrh hlasováním (Pro: 33, Proti: 0, Zdrželi se: 1).

V.3 Návrh pracovní skupiny pro hodnocení habilitační přednášky pana PhDr. Stanislava Rubáše Ph.D. pro obor Translatologie:

prof. Lucie Doležalová, Ph.D., M.A.

prof. PaedDr. Iva Málková, Ph.D.

doc. Mgr. Lukáš Zádrapa, Ph.D.

Vědecká rada schválila návrh hlasováním (Pro: 34, Proti: 0, Zdrželi se: 0).

V.4 Návrh pracovní skupiny pro hodnocení habilitační přednášky pana Mgr. et Mgr. Víta Šislera Ph.D. pro obor Informační věda a knižní kultura:

prof. PhDr. Václav Horčíčka, Ph.D.

doc. Dr. Ing. Jana Klečková

doc. Mgr. Karel Kouba, M.A., Ph.D.

Vědecká rada schválila návrh hlasováním (Pro: 33, Proti: 0, Zdrželi se: 1).

V.5 Habilitační řízení pana Mgr. Karla Černého, Ph.D. pro obor Sociologie

Složení komise pro habilitační řízení schválené Vědeckou radou Filozofické fakulty Univerzity Karlovy dne 21. 10. 2021

Předseda:

prof. PhDr. Tomáš Halík, Th.D. Filozofická fakulta, Univerzita Karlova

Členové:

Doc. PhDr. Marek Skovajsa, Ph.D.

Doc. PhDr. Miloš Mendel, CSc.

Prof. PhDr. Vladimíra Dvořáková, CSc.

Doc. PhDr. Daniel Topinka, Ph.D., Univerzita Palackého v Olomouci

Oponenti:

Doc. PhDr. Miloš Mendel, CSc.

Prof. PhDr. Dušan Lužný, Dr.

Doc. PhDr. Jan Váně, Ph.D.

Habilitační práce:

Jezídové – komunita na útěku

Přednáška:

Dr. Černý proslovil přednášku na téma „Nestabilita na Blízkém východě: Strukturální příčiny a nerovnoměrná modernizace 1960-2015“.

Stanovisko komise:

Stanovisko komise přednesl předseda komise prof. PhDr. Tomáš Halík, Th.D. (text stanoviska komise tvoří přílohu č. 1 k tomuto zápisu).

Oponentské posudky:

Přítomný oponent, doc. PhDr. Miloš Mendel, CSc., shrnul obsah svého oponentského posudku. Předseda komise, prof. Halík, seznámil členy VR i s posudky nepřítomných oponentů, prof. Lužného a doc. Váně. Dr. Černý reagoval na texty oponentských posudků.

Pedagogická a vědecká činnost uchazeče:

Dr. Černý seznámil VR se svými zkušenostmi a představou pedagogické a vědecké činnosti ve svém oboru.

Diskuse:

V diskusi vystoupili: prof. Petr Zemánek, prof. Jan Čermák, doc. Marek Skovajsa, prof. Václav Horčíčka.

Uzavřené jednání:

Hodnocení pro posouzení přednášky Nestabilita na Blízkém východě: Strukturální příčiny a nerovnoměrná modernizace 1960-2015 přednesl doc. Karel Kouba.

Dr. Černý se ve své přednášce zabýval vývojem Blízkého východu v období od 60. let 20. století do současnosti. Region chápe v mírně širším rámci, často označovaným jako MENA (Middle East, Northern Africa). Jako hlavní otázku postavil vysvětlení problému politické

nestability, kterou chápe v souvislostech s událostmi tzv. Arabského jara. Jako symptomy této nestability prezentoval krizi legitimacy, vzestup nových mocenských vyzyvatelů (včetně např. islamistických hnutí) i erozi schopnosti vládnout.

V úvodu své přednášky uchazeč blíže strukturoval přístup a základní paradigmaty problematiky, stanovil obecné principy, jež považuje za důležité pro pojetí regionu, kulturní jednotící prvky, vnější formativní vlivy a mezinárodněpolitický kontext apod. Upřesnil také oborovou kompetenci historické sociologie ke stanovenému tématu, z níž paradigmaticky vychází.

Přednášející prezentoval specifika vývojových procesů, pojetí současnosti jako důsledku dlouhodobých kumulativních procesů, které je třeba odhalit prostřednictvím komparace a interdisciplinárních přístupů. V tomto kontextu sleduje vztah mezi strukturálními faktory a jednáním aktérů.

Dr. Černý se v přednášce opakovaně vymezil vůči některým standardním pojetím nastolovaného problému. Takto jako vlastní příspěvek zdůraznil kritiku "metodologického nacionalismu" a nabídl alternativu v přístupu, který za hlavní jednotku analýzy považuje celý region. Pokusil se stanovit kauzální mechanismy mezi strukturální makroúrovň a mikroúrovň jednotlivých aktérů. Jedním z nich jsou podle něj stárnoucí elity v kontrastu s mladými společnostmi. Tyto úvahy však nebyly podrobněji doloženy.

Z teoretického hlediska uchazeč zdůraznil relevanci strukturálních přístupů pro vysvětlení blízkovýchodní politické nestability, a to v protikladu k explanačním schémátům, která postihují především roli konkrétních aktérů v soudobých politických procesech. Toto teoretické ukotvení pak rozvedl a vyzdvihl roli modernizačních faktorů. Vycházel přitom z konceptu nerovnoměrné modernizace, kterou vystihuje nesynchronizovaný vývoj v ekonomické, sociální a politické sféře. Tyto asymetrie pak vysvětlují destabilizaci blízkovýchodních společností. Metodologicky vycházel z komparativního přístupu. Stanovil hypotézu, že míra nerovnoměrnosti sociální změny je výrazně vyšší než v ostatních srovnávaných makroregionech světa. V závěru přednášky ukázal vybrané indikátory politické, sociální a ekonomické změny, a to ve srovnání regionu MENA s ostatními světovými regiony.

Některé své kategorické soudy, hypotézy a ohrazení dokládal přehledovými grafy; ve své podstatě je nicméně blíže nespecifikoval, a to i s ohledem na komplikované schéma přednášky a daný časový prostor.

Celkově byla přednáška zaměřena přehledově, prezentována na základě obecných tezí bez hlubšího postižení dílčích problémových aspektů. Jen obecně naznačila významnou heterogenitu sociálních, ekonomických a politických aspektů blízkovýchodních společností a regionu MENA, což představovalo jisté omezení pro výklad základních problémů při prezentaci kauzálních mechanismů nestability a jejich příčin.

Následná diskuse byla pestrá a široce pojatá, dotýkala se celé řady aspektů přednášky, její průběh prokazoval zaujetí publika tématem. Uchazeč reagoval na všechny otázky, které v diskusi zazněly. V kontrastu s obecně pojatou přednáškou prokázal velmi dobrou informovanost o daném regionu v širokém okruhu problémů.

V diskusi zazněla otázka ohledně jazykové diference. Uchazeč se v odpovědi soustředil na roli nových sociálních médií, které mají spojovací potenciál, a na konkrétních příkladech informovaně ukázal možné integrační směry dalšího vývoje. V rámci diskuse uchazeč využil prostor pro upřesnění některých obecných hodnocení přednášky. V těchto konkrétních upřesněních prokázal potřebnou znalost a orientaci ve specifických problémech arabské společnosti i dále rozvíjené argumentace kauzálních mechanismů působících na krizové projevy v regionu. Jiná výhrada směřovala na vnímané zploštění celé problematiky, která byla

v přednášce postižena velmi obecně. Uchazeč na ni reagoval poukazem na to, že literatura identifikovala celkem 50 různých kauzálních mechanismů a opět zdůraznil, že demografické proměnné jsou klíčové pro vysvětlení blízkovýchodní nestability.

Diskuse:

V uzavřené diskusi k přednášce vystoupili: prof. Zemánek, prof. Vaňková, prof. Čermák, prof. Pešek, doc. Skovajsa, prof. Halík, doc. Zádřapa, doc. Kouba, prof. Doubek, prof. Zajícová, doc. Klečková.

Hlasování o zhodnocení přednášky k habilitačnímu řízení:

(Pro: 29, Proti: 0, Zdržel se: 1).

Text hodnocení přednášky pro habilitační řízení byl odsouhlasen.

Diskuse:

V uzavřené diskusi k celému habilitačnímu řízení vystoupili: prof. Petr Zemánek, prof. Lenka Vaňková, prof. Jan Čermák, prof. Ondřej Pešek, doc. Marek Skovajsa, prof. Tomáš Halík, doc. Lukáš Zádřapa, doc. Karel Kouba, prof. Vratislav Doubek, prof. Lenka Zajícová, doc. Jana Klečková.

Výsledek tajného hlasování:

Počet členů VR:	43
Přítomno:	34
Kladných hlasů:	15
Záporných hlasů:	14
Neplatných hlasů:	5

Vědecká rada návrh na habilitační řízení neschválila, habilitační řízení se zastavuje.

V.6 Jmenovací řízení pana doc. Mgr. Pavla Štichauera, Ph.D. pro obor Románské jazyky

Složení komise pro habilitační řízení schválené Vědeckou radou Filozofické fakulty Univerzity Karlovy dne 16.3.2023

Předsedkyně:

prof. Mgr.Lic. Lenka Zajícová, Ph.D.

Členové:

prof. PhDr. Ivana Čeňková, CSc.,

doc. Mirjam Friedová, Ph.D., mimořádný profesor Univerzity Karlovy

prof. Massimo Arcangeli, Ph.D.

prof. Mgr. Jiří Špička, Ph.D.

Autoři doporučujících dopisů:

Prof. Martin Maiden, University of Oxford

Prof. Anna M. Thornton, Università degli Studi dell'Aquila

Prof. Olivier Bonami, Université de Paris

Prof. Davide Ricca, Università degli Studi di Torino

Prof. Fabio Montermini, Université de Toulouse

Téma přednášky:

Doc. Štichauer proslavil přednášku na téma Typologicky vzácné jevy v románských jazycích.

Stanovisko komise:

Stanovisko komise přednesla předsedkyně komise prof. Mgr. Lic. Lenka Zajícová, Ph.D. (text stanoviska komise tvoří přílohu č. 2 k tomuto zápisu).

Pedagogická a vědecká činnost uchazeče:

Doc. Štichauer seznámil VR se svými zkušenostmi a představou pedagogické a vědecké činnosti ve svém oboru.

Diskuse:

V diskusi vystoupili: prof. Markus Giger, prof. Ondřej Pešek, prof. Petr Zemánek

Uzavřené jednání:

Hodnocení jmenovací přednášky na přednesl prof. Václav Cvrček.

Doc. Štichauer v úvodu své přednášky konstatoval, že kromě řady společných charakteristik mají románské jazyky také několik typologicky vzácných prvků. Ve svém vystoupení se zaměřil na tři jevy typické pro celou řadu italských dialektů, a to metafonií a její morfologizaci, smíšené systémy perifrastického časování a defektivní a synkretické systémy subjektivních zájmen; prvním dvěma se již badatelsky věnoval, zatímco poslední téma je oblastí, které se teprve hodlá věnovat. Zdůraznil, že ačkoliv by se mohlo zdát, že jde o marginální jevy, cílem jeho přednášky je ukázat, že naopak představují mimořádné výzvy, s nimiž se současné lingvistické teorie snaží s větším či menším úspěchem vypořádat. Zároveň jde o fenomény, které také mohou – s postupným zánikem některých z italských dialektů – zakrátko zcela vymizet a připravit lingvisty o cenná empirická data. I z tohoto důvodu své vystoupení uvedl představením jazykové situace dnešní Itálie se zřetelem ke statusu jednotlivých útvarů (standardní italština, regionální italština či spíše italštiny, regionální dialekty a striktně lokální nářečí).

Přednáška ukázala, že sledované jevy z teoretického hlediska spojuje to, že jde o morfologické fenomény, které se ryze morfologickými staly vlivem působení procesu gramatikalizace. V případě metafonie jde o morfologizaci původně fonologicky aktivních a spontánních procesů, u smíšené auxiliace a subjektivních zájmen o morfologizaci, která vychází naopak z původně syntaktických procesů. Výklad byl ilustrován řadou příkladů a odkazy na uchazečovy vlastní výzkumy a studie i další zdroje.

Přednáška byla pronesena se zjevným zaujetím pro dané téma. Uchazeč jasně prokázal schopnost přehledně strukturovat složité výzkumné téma.

V následné diskusi reagoval doc. Štichauer např. na dotazy týkající se geneze auxiliárních tvarů, introflexe a jejího uplatnění v celém paradigmatu či tvarové homonymie, otázky vyjadřování tranzitivity a struktury složených sloves v různých transformacích.

Doc. Štichauer na otázky reagoval pohotově, s hlubokou znalostí problematiky i vědomím širších souvislostí; odpovědi potvrdily uchazečův odborný rozhled i zaujetí pro zkoumanou problematiku.

Diskuse:

V uzavřené diskusi k přednášce vystoupili: doc. Lukáš Zádrapa

Hlasování o zhodnocení přednášky k habilitačnímu řízení:

(Pro: 32, Proti: 0, Zdržel se: 0).

Text hodnocení přednášky pro habilitační řízení byl odsouhlasen.

Diskuse:

V uzavřené diskusi k celému habilitačnímu řízení vystoupili: doc. Petr Jehlička, prof. Václav Cvrček, prof. Lenka Zajícová, prof. Jan Čermák.

Výsledek tajného hlasování:

Počet členů VR:	43
Přítomno:	32
Kladných hlasů:	30
Záporných hlasů:	0
Neplatných hlasů:	2

Vědecká rada schválila návrh na řízení ke jmenování profesorem, návrh bude postoupen rektorátu UK.

VI. Různé

VI.1 Návrh termínů zasedání Vědecké rady FF UK pro akademický rok 2023/2024:

19. 10. 2023, 16. 11. 2023, 14. 12. 2023, 18. 1. 2024, 15. 2. 2024, 21. 3. 2024, 18. 4. 2024, 16. 5. 2024, 20. 6. 2024, 19. 9. 2024.

Vědecká rada schválila návrh formou tichého souhlasu.

VI.2 Dotaz na stáří habilitačního spisu

Prof. Jan Čermák se zeptal na názor členů vědecké rady ohledně možnosti omezení stáří publikace předložené jako habilitační práce.

V diskusi vystoupili: prof. Petr Zemánek, prof. Vojtěch Kolman, doc. Stanislav Ježek

Mgr. Eva Lehečková, Ph.D.
děkanka FF UK

Zapsala: Mgr. Kateřina Zvoníková

Přílohy

Příloha č. 1

Stanovisko komise pro habilitační řízení Mgr. Karla Černého, Ph.D.

Zhodnocení pedagogické činnosti uchazeče

Mgr. Karel Černý, Ph.D. dlouhodobě pedagogicky působí již od roku 2012 na Fakultě humanitních studií UK, kde v rámci bakalářského, magisterského a doktorského studia vyučuje kurzy z oblasti historické srovnávací sociologie a civilizacionistiky, sociologie války, konfliktu a terorismu, blízkovýchodních studií a obecné sociologie. Nejprve byl odborným asistentem na pracovišti magisterského studijního programu Historická sociologie, po organizační reformě fakulty v roce 2020 se stal členem nově založené katedry sociologie. Za poslední tři roky, tj. od akademického roku 2019/2020 do současnosti, dr. Černý odučil na FHS UK v rámci magisterského programu Historická sociologie a bakalářského studijního programu Studia humanitní vzdělanosti v každém semestru dvě až čtyři přednášky, obvykle zahrnující českou a anglickou variantu těchto předmětů. V každém semestru dále odučil diplomový seminář v české i anglické variantě a od zimního semestru 2021 také jeden nebo dva další semináře. Věnuje se vedení studentských prací v bakalářském a magisterském studiu, celkem jich za dobu svého působení na FHS UK vedl 23. Je rovněž činný jako školitel v rámci doktorského studia Historické sociologie v českém i anglickém jazyce, vede doktorské práce zatím bez absolventů. Rozsah i kvalita pedagogické činnosti je plně dostačující, respektive překračuje požadavky na kandidáty v habilitačním řízení.

Zhodnocení vědecké, odborné nebo umělecké činnosti uchazeče

Karel Černý se dlouhodobě věnuje výzkumné činnosti v oblastech historické sociologie a komparativního studia civilizací (civilizacionistiky), studií Blízkého východu a studií islámu, v první fázi své vědecké kariéry se zabýval také výzkumem v oblasti pedagogiky.

Dr. Černý je jediným autorem čtyř monografií, včetně české a anglické varianty monografie o nestabilitě na Blízkém východě. Na dalších třech monografiích se autorsky a editorsky podílel, je také autorem jedné popularizační knihy rozhovorů. Všechny monografie vyšly v domácích nakladatelstvích (Nakladatelství Lidové noviny a Karolinum). Je rovněž autorem deseti kapitol v domácích kolektivních monografiích. Dále publikoval dvě kapitoly v *Annual of European and Global Studies*, vydávaném Edinburgh University Press (fakticky jde o řadu kolektivních monografií), a dva přehledové příspěvky v *Yearbook of Muslims in Europe* (Brill).

Dr. Černý je autorem dvou článků v impaktovaných časopisech, v obou případech zahraničních. Časopis *Journal of Historical Sociology* se v roce 2018, kdy v něm vyšel článek dr. Černého, nacházel v Q3 oboru Sociologie podle IF na Web of Science a v Q2 oboru Sociologie a politická věda podle SJR ve Scopusu (v obou databázích zároveň byl v Q1 v oboru Historie). Časopis *Women's Studies International Forum* byl v roce vydání článku, 2020, umístěn v Q3 oboru Women's Studies na Web of Science a v Q2 oboru Sociologie a politická věda ve Scopusu. Celkem je uchazeč autorem šesti uvedených zahraničních publikací a dalších dvou vydaných v ruském akademickém časopise *Věstník Ruské univerzity družby národů*.

Dále je Karel Černý podle svého výkazu publikací autorem 60 textů v odborných či populárně vědeckých časopisech. Recenzované články uchazeč publikoval v celé řadě odborných časopisů zahrnujících širokou škálu oborů od sociologie (*Historická sociologie, AUC Studia*

1

sociologica) a sociální antropologie (*Český lid, Lidé města*) přes geografii (*Geografické rozhledy*), historii (*Soudobé dějiny*) a pedagogiku (*Orbis Scholae*) až po orientalistiku (*Nový Orient*), mezinárodní vztahy (*Mezinárodní vztahy*) a bezpečnostní studia (*Obrana a strategie, Rexter*). Třetina textů z uvedeného počtu vyšla v populárně vědeckém časopise *Geografické rozhledy* (21).

Široký okruh časopisů, v nichž Karel Černý uveřejnil příspěvky, a multioborovost jeho publikačního portfolia jsou hodné ocenění. Jeho publikační činnost v impaktovaných zahraničních i domácích časopisech v oboru sociologie je spíše menší, na druhou stranu je třeba konstatovat, že publikační možnosti v rámci kandidátovy multioborové specializace v oblasti historické sociologie jsou omezené. Pozitivně lze hodnotit kapitoly v kolektivních monografiích vydaných v kvalitním zahraničním nakladatelství.

Citace na publikace dr. Černého v české literatuře se pohybují v počtu vyšších desítek, mezinárodních nebo zahraničních citací bylo dohledáno přes 30.

Uchazeč od roku 2008 byl nebo je hlavním řešitelem dvou projektů GA ČR a tří studentských projektů včetně projektu GA UK. Jednoho dalšího projektu GA ČR se zúčastnil jako spolupracovník. V roce 2019 se stal hlavním řešitelem tříletého projektu UK Primus „Arabská revoluce: Historicko – sociologická perspektiva“. V uplynulém desetiletí také opakovaně prováděl terénní výzkumy v Egyptě, Tunisku a Iráku.

Komise konstatuje, že výzkumná a publikační činnost dr. Černého je dlouhodobá a soustavná, má vysokou odbornou úroveň a zřetelný zahraniční rozměr. Jeho výzkumný a publikační profil je multioborový, jen zčásti odpovídá typickému publikačnímu profilu uchazečů o habilitaci v oboru sociologie. Celkový počet recenzovaných odborných publikací i citací splňuje a výrazně překračuje doporučené minimální počty, vedle toho je uchazeč autorem řady populárně vědeckých publikací, recenzních esejí, recenzí nebo rozhovorů. Komise dochází k závěru, že kandidát rozsahem a kvalitou publikační činnosti splňuje požadavky habilitačního řízení.

Celkové zhodnocení zahraniční činnosti uchazeče

Uchazeč má rozsáhlé zahraniční zkušenosti, které patří k jeho hlavním přednostem. Absolvoval studijní, badatelské a přednáškové pobyty ve Francii (Paříž, EHESS), v Izraeli (Reichman University), opakovaně v USA (University of California, Santa Barbara), opakovaně v Íránu (Qom), opakovaně v Tunisku (Tunis, Burgibův Institut aj.), opakovaně v Egyptě (Káhira), během Mgr. studia v Rusku (Petrohradská státní univerzita). V létě 2011 a 2012 prováděl terénní výzkum v revolučním Egyptě, v září 2013, v srpnu 2018 a listopadu 2018 v Tunisku. V březnu 2016 absolvoval dvoutýdenní terénní výzkum v Iráku, z něž vychází jeho habilitační práce. V USA se v rámci doktorandské stáže pod vedením prof. Marka Juergensmeyera zabýval problematikou amerických muslimů, později u téhož světoznámého odborníka na problematiku náboženství v globálních souvislostech a nábožensky motivovaného násilí absolvoval osmiměsíční studijní pobyt podpořený Fulbright-Masarykovým stipendiem.

2

Karel Černý se také opakovaně zúčastnil zahraničních konferencí věnovaných blízkovýchodním studiím a různým tématům z oblasti historické sociologie. Vystoupil například na World Congress for Middle Eastern Studies nebo na konferenci pracovní skupiny British International Studies Association pro historickou sociologii a mezinárodní vztahy.

Autorství (spoluautorství) patentů

--

Autorství významných uměleckých děl či organizace tvůrčích akcí

--

Širší kontext činnosti uchazeče

Karel Černý publikoval přes 150 analýz, recenzí, reportáží a rozhovorů v periodickém tisku (Lidové noviny, Právo, MfDnes aj.) a v odborných časopisech (Sociologický časopis, Historická sociologie). Nejčastějšími tématy jeho publicistických příspěvků jsou Blízký východ, čeští muslimové, migrace a integrace, historická sociologie a sociologie války. S komentáři a rozhovory k aktuálním politickým otázkám vystupuje v televizi a rozhlase.

V roce 2012 dr. Černý obdržel Cenu Jaroslava Krejčího pro studenty a vědecké pracovníky do 35 let v humanitních oborech rozvíjející integrovaný přístup ke společenskovední problematice. Dobře se umístil i ve dvou ročních soutěžích kvalitních monografií na UK.

Dr. Černý se významným způsobem zapojuje do vědecké činnosti v ČR, je členem České sociologické společnosti, je předsedou sekce historické sociologie této společnosti. Dlouhodobě zpracovává posudky pro významná nakladatelství (Karolinum, Academia, NLN) a odborné časopisy v oblastech jeho badatelského zájmu (Historická sociologie aj.)

Celkové zhodnocení vědecké, odborné nebo umělecké činnosti uchazeče

Komise prozkoumala předložené materiály, přehled pedagogické, publikační, výzkumné i další činnosti uchazeče i posudky habilitační práce. Na jejich základě považuje uchazeče za respektovaného odborníka multioborového zaměření s významnějšími přesahy zejména do oborů historické sociologie a sociologie náboženství. Komise pozitivně hodnotí jeho celkovou pedagogickou a publikační činnost, stejně jako jeho mezinárodní aktivity.

Komise projednala posudky tří oponentů předložené habilitační práce a konstatovala, že dva oponenti doporučili práci uznat jako habilitační, jeden oponent nikoli. Zásadní připomínky všech tří oponentů se týkaly spíše popularizačního charakteru habilitační práce. Komise se s postojem oponentů shoduje, zároveň ocenila také autorovu schopnost oslovit širší veřejnost a studenty, a i z tohoto důvodu doporučuje pokračovat v habilitačním řízení.

HABILITAČNÍ PRÁCE – kontrola originality a vyhodnocení

Test původnosti habilitační práce byl proveden v aplikacích Turnitin a Odevzdej.cz. Shoda s jinými publikacemi a internetovými zdroji zjištěná v aplikaci Turnitin je pouze 2 %. Rovněž aplikace Odevzdej.cz našla velmi nízkou podobnost s jinými texty (0 – 2 %), shoda se navíc týká pouze dvou dříve publikovaných krátkých článků dr. Černého.

Tři oponentské posudky na habilitační práci nazvanou *Jezídové – komunita na útěku* oceňují její přednosti, nicméně upozorňují také na to, že uchazeč vybral jako habilitační spis knihu, která – patrně díky charakteru nakladatelství – se obrací spíše k neakademickému publiku. Jeden z oponentů, kvalifikací sociolog, hlavně z tohoto důvodu, ale také kvůli metodologickým nedostatkům a využívání omezeného okruhu literatury nedoporučuje přijetí práce coby habilitačního spisu v oboru sociologie a navrhuje její dopracování. Také další oponent, rovněž sociolog, poukazuje na nedostatečné teoretické a metodologické zakotvení představeného výzkumu a omezené využívání sekundární literatury, přesto však habilitační práci považuje za přínosnou a k přijetí ji doporučuje. Třetí oponent sice upozorňuje na některé nedostatky práce včetně její částečně popularizační povahy, ale považuje ji za důležitý příspěvek ke studiu měnících se sociálních identit v oblasti východního Středomoří a i on ji doporučuje k dalšímu řízení. Oponenti shodně oceňují celkovou úroveň autora mnoholetého studia blízkovýchodní problematiky, kterou prokázal v řadě svých publikací.

Výsledek hlasování habilitační komise

Počet přítomných: 4

Pro: 3

Proti: 1

Zdržel se: 0

V Praze dne 20. 3. 2023

Předseda komise:

Prof. PhDr. Tomáš Halík, Th.D. /

Členové komise:

prof. PhDr. Vladimíra Dvořáková, CSc.

doc. PhDr. Miloš Mendel, CSc.

doc. PhDr. Marek Skovajsa, Ph.D.

doc. PhDr. Daniel Topinka, Ph.D.

Příloha č. 2

STANOVISKO KOMISE V ŘÍZENÍ KE JMENOVÁNÍ PROFESOREM

OPINION OF THE COMMITTEE IN THE FULL PROFESSORSHIP APPOINTMENT
PROCEDURE

(vyplní komise / to be completed by the Committee)

ZHODNOCENÍ PEDAGOGICKÉ ČINNOSTI UCHAZEČE ASSESSMENT OF CANDIDATE'S PEDAGOGICAL ACTIVITIES

Doc. Mgr. Pavel Štichauer, Ph.D., působí na Ústavu románských studií FF UK od r. 2002, nejprve jako asistent, po získání doktorátu v r. 2004 jako odborný asistent a od r. 2011 jako docent pro obor Románské jazyky. V letech 2011–2018 působil též jako docent na půl úvazku na FF JČU v Českých Budějovicích. V současné době je na FF UK garantem bakalářského a magisterského oboru Italianistika, kde vyučuje řadu stěžejních disciplín: vedle obecně lingvistických kurzů Obecná lingvistika a Lingvistika pro romanisty vyučoval či vyučuje kurzy italské lingvistiky, a to italskou morfologii, slovo tvorbu, vývoj jazyka či úvod do dialektologie. Během svého působení na JČU v bakalářském oboru Italský jazyk a literatura a v magisterském oboru Italský jazyk k tomu přidal i italskou syntax, lexikologii a sémantiku a obecně lingvistický kurz Současné lingvistické směry. Vedle výuky pravidelně vede bakalářské a magisterské diplomové práce (12 bakalářských a 6 diplomových prací v posledních pěti letech) a českou bibliografii vysokoškolských učebnic italštiny obohatil velmi pozitivně přijatou publikací Tvoření slov v současné italštině (Karolinum 2009). Doc. Štichauer se výraznou měrou podílí i na realizaci doktorského studia Románské jazyky, do které se zapojil již jako odborný asistent a mezi lety 2008 a 2019 dovedl k úspěšné obhajobě 7 doktorandů, z toho dva v režimu co-tutelle ve spolupráci s univerzitami v Paříži (Université Paris Diderot) a Perugii (Università per Stranieri di Perugia), což je u tak (v našem prostoru) specifického oboru, jakým je italská lingvistika, vskutku úctyhodný výkon. V současnosti vede 2 doktorandy a podílí se na výuce doktorandských seminářů. Vedle oborové rady Románské jazyky na FF UK je členem oborové rady Románské jazyky i na FF JČU. Stanoviska vedoucích pracovišť, kde doc. Štichauer působil či působí, tedy prof. Petra Čermáka z FF UK a prof. Jana Radimského z FF JČU, se shodují ve vysoce kladném hodnocení pedagogické práce, zmiňují oblíbenost u studentů a excelentní pedagogické výsledky. Doc. Štichauer tak za dobu svého působení významným a veskrze příznivým způsobem přispěl k výchově stovek českých italianistů. Lze tedy konstatovat, že rozsah i úroveň pedagogické činnosti plně odpovídá požadavkům kladeným na kandidáta v rámci jmenovacího řízení.

Doc. Mgr. Pavel Štichauer, Ph.D., has been working at the Institute of Romance Studies of the Faculty of Arts of Charles University since 2002, at first as Assistant, after receiving his Ph.D. in 2004 as Assistant Professor, and since 2011 as Associate Professor of Romance Languages. In 2011–2018 he also worked as a half-time Associate Professor at the Faculty of Arts of the University of South Bohemia in České Budějovice. At present, he is the guarantor of the Bachelor's and Master's programs in Italian Studies at the Faculty of Arts of Charles University, where he teaches a number of core disciplines: in addition to the general linguistics courses, General Linguistics and Linguistics for Romanists, he has taught courses on Italian linguistics, namely, Italian morphology, word formation, history of the Italian language, and introduction to dialectology. At the University of South Bohemia, during his engagement in the Bachelor's Program in Italian Language and Literature and in the Master's Program in Italian Language, he added Italian syntax, lexicology and semantics, and the general linguistics course Current Linguistic Trends. In addition to teaching, he regularly supervises bachelor and master's diploma theses (12 and 6, respectively, in the last five years) and has contributed to the Czech body of university textbooks on the Italian language with the very

positively received publication *Tvoření slov v současné italštině* [Word Formation in Contemporary Italian] (Karolinum 2009). Since his appointment as Assistant Professor, Professor Štichauer has been also very actively involved as a supervisor in the Ph.D. program in Romance Languages. Between 2008 and 2019, he led 7 doctoral students to successful defense; two of them were co-supervised in cooperation with universities in Paris (Université Paris Diderot) and Perugia (Università per Stranieri di Perugia). This is indeed an impressive achievement in such a specific field (at least in the Czech context) as Italian linguistics. He currently supervises 2 doctoral students and participates in conducting doctoral seminars. In addition to the Doctoral Studies Board of Romance Languages at the Faculty of Arts of Charles University, he is also a member of the Doctoral Studies Board of Romance Languages at the Faculty of Arts of University of South Bohemia. The statements of the heads of the departments where Professor Štichauer has worked (Prof. Petr Čermák from the Faculty of Arts of Charles University and Prof. Jan Radimský from the Faculty of Arts of University of South Bohemia) provide a highly positive evaluation of his pedagogical work, noting also his popularity among students and his excellent pedagogical results. Over the years, Professor Štichauer has contributed to the education of hundreds of Czech Italianists in a significant and thoroughly positive way. It can therefore be concluded that the scope and level of his pedagogical activities fully correspond to the quality required of a candidate for advancement to full professorship.

**CELKOVÉ ZHODNOCENÍ VĚDECKÉ, ODBORNÉ NEBO
UMĚLECKÉ ČINNOSTI UCHAZEČE
OVERALL ASSESSMENT OF CANDIDATE'S SCHOLARLY,
PROFESSIONAL, AND/OR ARTISTIC ACTIVITIES**

Komise se zevrubně seznámila s kandidátovou vědeckou činností, zejména s publikacemi a grantovými aktivitami, a konstatuje, že doc. Štichauer je autorem tří monografií, osmi kapitol s polovičním či celým autorským podílem, z nichž čtyři byly publikovány v zahraničí u tak prestižních nakladatelství jako Oxford University Press či John Benjamins, a pěti kapitol s nižším autorským podílem. Je jediným autorem 21 vědeckých článků a dalších tří s polovičním autorským podílem, přičemž 10 z těchto článků vyšlo v časopisech indexovaných ve WoS a 12 ve Scopusu. Pět z nich bylo publikováno v zahraničí, mj. v prestižním italianistickém časopise *Lingue e Linguaggio* (nakl. Il Mulino) a ve vlivném časopise *Morphology* (nakl. Springer, v 1. decilu databáze WoS-ESCI). Dále je autorem osmi studií publikovaných v konferenčních a příležitostných sbornících (z toho tři v zahraničí), sedmi vědeckých recenzí a řady dalších menších textů. Na Štichauerovy práce existuje 17 českých a 87 cizojazyčných ohlasů, z toho 77 od zahraničních autorů; 25 ohlasů je evidovaných ve WoS a 12 ve Scopusu. Řada těchto ohlasů se vyskytuje v pro obor zásadních a referenčních publikacích vydaných v nejprestižnějších nakladatelstvích (Oxford University Press, Cambridge University Press, Brill, de Gruyter; v italianistickém kontextu např. Carocci, Il Mulino). Obdivuhodné je zapojení doc. Štichauera do grantové a projektové činnosti. Mezi lety 2006 až 2018 byl hlavním řešitelem tří projektů GAČR, zaměřených na italskou slovo tvorbu a tvarosloví v diachronní i synchronní perspektivě, od r. 2018 je jedním z klíčových pracovníků projektu KREAS (v rámci programu OP VVV Excelentní výzkum). Od r. 2005 je též zapojen do kontinuální řady projektů Českého národního korpusu (výzkumný záměr, resp. projekty velkých infrastruktur pro VaVaI), a to jako koordinátor italské sekce paralelních korpusů InterCorp. Korpusové zaměření měl také podprojekt Románské jazyky ve světle jazykových korpusů řešený v rámci interního projektového schématu UK PRVOUK, kterého se účastnil jako spoluřešitel. V letech 2005–2011 se jako člen týmu podílel též na řešení výzkumného záměru na FF UK Jazyk jako lidská činnost, její produkt a faktor. Od r. 2022 je též zapojen do projektu *Teorie, metody a modely v současném jazykovědném bádání*

na FF JCU. Na základě zhodnocení uvedených aktivit komise prohlašuje, že doc. Štichauer je naším předním odborníkem v oboru italské lingvistiky, a to zejména v oblasti výzkumu derivační i flexivní morfologie italštiny z diachronní i synchronní perspektivy. Jeho přístup k výzkumným tématům je často charakterizován výraznými přesahy do lingvistiky dalších románských jazyků, obecné lingvistiky a lingvistické metodologie. Diachronní výzkum italské slovo tvorby zahájil již v doktorském studiu, jehož výsledkem byla knižně vydaná disertace *Derivace a kompozice v diachronní perspektivě: nomina agentis ve vývoji italštiny* (Karolinum 2008), na kterou navázal knižně vydanou habilitační prací *La produttività morfologica in diacronia: i suffissi -mento, -zione e -gione in italiano antico dal duecento al cinquecento* (Karolinum 2010). Svým využitím metod kvantitativní a korpusové lingvistiky pro ověřování vývoje produktivity deverbálních sufixů ve staré italštině (13.–16. století) se jedná o průkopnické dílo, opírající se o nejmodernější teorie o slovo tvorbě i o lexikální statistice, které bylo vysoce kladně přijato u nás i v zahraničí a patří k jeho nejcitovanějším pracím. Do oblasti derivační morfologie se řadí i jeho třetí monografie, tentokrát zaměřená na novější vývojovou fázi italštiny (16.–19. století), *La formazione delle parole in diacronia: Studi di morfologia derivativa dell'italiano tra il Cinquecento e l'Ottocento* (Karolinum 2015). Následně doc. Štichauer upřel svou badatelskou pozornost i na flexivní morfologii, zejména na proces selekce a paradigmatické distribuce pomocných sloves v italských dialektech se zvláštním zájmem o smíšené systémy perifrastického časování a otázku morfosyntaktické motivovanosti, resp. „morfomické“ nemotivovanosti této distribuce. Jeho precizní analýza hlavních teoretických přístupů k objasnění povahy tohoto jevu a přesvědčivě vyargumentované návrhy na překonání úskalí dřívějších modelů, publikované v sérii studií v prestižních časopisech či monografiích, jsou opět velmi uznávány a hojně citovány. Klíčové jsou v tomto ohledu zejména studie „Lexical splits within periphrasis: mixed perfective auxiliiation systems in Italo-Romance“ (Morphology, 2018), „Mixed paradigms in Italo-Romance: a case of morphologization of auxiliary selection?“ (Benjamins 2019) a „Auxiliary selection in Italo-Romance and inflexional classes“ (Oxford University Press, 2022, spoluautor Xavier Bach). V neposlední řadě je třeba vyzdvihnout jeho výzkum kontrastivního a typologického zaměření (románské jazyky vs. čeština) založený na paralelním korpusu Intercorp. Zatím posledním významným počinem v této oblasti je jeho spoluautorský podíl na monografii *Complex Words, Causatives, Verbal Periphrases and the Gerund: Romance Languages versus Czech (A Parallel Corpus-Based Study)* (Karolinum 2020). Nelze také opomenout, že četné ohlasy mají i práce, které se zabývají tématy mimo centrum jeho odborného zájmu – příkladem může být jedna z jeho nejcitovanějších studií, „Compounds in Czech“ (Lingue e linguaggio, 2009). Závěrem lze potvrdit, že doc. Štichauer je odborníkem evropského formátu, s obdivuhodným teoretickým i metodologickým rozhledem v oblasti románské i obecné lingvistiky, který je zvláště oceňovaný za otevřenost k novým teoriím a metodologickým přístupům i za výjimečnou schopnost jejich aplikace ve výzkumu i interpretaci jevů i procesů nejen v italianistickém kontextu. Jeho přínos k poznání struktury a vývoje italské slovo tvorby i tvarosloví je na mezinárodní úrovni nepřehlédnutelný.

The committee reviewed thoroughly the candidate's scholarly activities, especially his publications and grant activities, and notes that Professor Štichauer is the author of three monographs, eight chapters as either the sole author or as a co-author with 50% contribution, four of which were published abroad by such prestigious publishers as Oxford University Press or John Benjamins, and five chapters as a minor co-author. He is the sole author of 21 scholarly articles and has published additional three with half-authorship contribution; 10 of these articles appeared in journals indexed in WoS and 12 in those indexed in Scopus. Five of them were published abroad, including in the prestigious Italianist journal *Lingue e Linguaggio* (published by Il Mulino) and in the influential journal *Morphology* (published by Springer; in the 1st decile of the WoS-ESCI database). He is also the author of eight studies published in conference proceedings and multi-authored volumes (three of them published abroad), seven scientific reviews, and a number of other smaller texts. There are 17 Czech and 87 foreign-language citations of Štichauer's works, 77 of which are from authors from abroad;

25 citations are recorded in WoS and 12 in Scopus. A number of these citations can be found in reference publications that are essential for the field and published by the most prestigious publishing houses (Oxford University Press, Cambridge University Press, Brill, de Gruyter; in the Italianist context, it is e.g. Carocci, *Il Mulino*). Professor Štichauer has been involved in numerous projects and awarded a number of grants. Between 2006 and 2018, he was the PI of three GACR projects, focused on Italian word formation and morphology in a diachronic and synchronic perspective; since 2018, he has been one of the key researchers of the KREAS project (a European structural project in Excellent Research). Since 2005, he has been involved in an ongoing series of projects of the Czech National Corpus (large infrastructure projects for R&D&I), as the coordinator of the Italian section of the parallel corpora InterCorp. The sub-project Romance languages in the light of language corpora (within the internal university project scheme of the UK PRVOUK), in which he participated as a co-PI, was also focused on corpus work. In the years 2005–2011, he was a team member in the research project at the Faculty of Arts of Charles University, *Language as a human activity, its product and factor*. Since 2022, he's been involved in the project *Theories, methods and models in current linguistics research at the Faculty of Arts of University of South Bohemia*. Based on the evaluation of his activities, the committee confirms that Professor Štichauer is our leading expert in the field of Italian linguistics, particularly in the area of derivational and inflectional morphology in Italian from a diachronic and synchronic perspective. His approach to his research topics is often characterized by significant extensions into the linguistics of other Romance languages, general linguistics, and linguistic methodology. He started his diachronic research of Italian word formation during his doctoral studies, the result of which was the dissertation *Derivace a kompozice v diachronní perspektivě: nomina agentis ve vývoji italštiny* [Derivation and composition in a diachronic perspective: nomina agentis in the development of Italian] (published as a research monograph in Karolinum, 2008); this was followed by his habilitation thesis *La produttività morfologica in diacronia: i suffissi -mento, -zione e -gione in italiano antico dal duecento al cinquecento* (published in Karolinum, 2010). Methodologically, this was a pioneering work in that it relied on quantitative and corpus linguistics methods to verify the development of the productivity of deverbal suffixes in Old Italian (13th–16th centuries), based on the most modern theories of word formation and lexical statistics. The book was highly positively received both domestically and internationally and is one of his most cited works. Derivational morphology is also the topic of his third monograph, which is focused on newer developments in Italian morphology (16th–19th centuries), *La formazione delle parole in diacronia: Studi di morfologia derivativa dell'italiano tra il Cinquecento e l'Ottocento* (Karolinum, 2015). Professor Štichauer's attention then shifted to inflectional morphology concerning particularly the process of selection and paradigmatic distribution of auxiliary verbs in Italian dialects, focusing especially on mixed systems of periphrastic tenses and the question of morphosyntactic motivation, or "morphomic" unmotivatedness of this distribution. His incisive critical reflection of the main theoretical approaches that had been put forward for explaining the nature of this phenomenon and his convincingly argued proposals for overcoming the pitfalls of earlier models, has been published in a series of studies in prestigious journals and monographs, again highly recognized and widely cited. The key studies include "Lexical splits within periphrasis: mixed perfective auxiliatation systems in Italo-Romance" (*Morphology*, 2018), "Mixed paradigms in Italo-Romance: a case of morphologization of auxiliary selection?" (*Benjamins*, 2019), and "Auxiliary selection in Italo-Romance and inflexional classes" (Oxford University Press, 2022, with Xavier Bach). Last but not least, we should highlight his contrastively and typologically oriented research (Romance languages vs. Czech) based on the data from the parallel corpus InterCorp. The most recent significant achievement in this area is his co-authorship of the monograph *Complex Words, Causatives, Verbal Periphrases and the Gerund: Romance Languages versus Czech (A Parallel Corpus-Based Study)* (Karolinum, 2020). The works that deal with topics outside his main research interests have had high impact as well: a good example is one of his most cited studies, "Compounds in Czech"

(Lingue e Linguaggio, 2009). In conclusion, we can confirm that Professor Štichauer is a scholar of European stature with an impressive theoretical and methodological understanding of issues relevant in both Romance and general linguistics and his contribution to the knowledge of the structure and history of Italian word formation and morphology is internationally highly visible. He's earned high distinction particularly for his openness to new theories and methodological approaches as well as for his exceptional ability to apply them to a broad range of phenomena and processes not only in the Italianist context.

CELKOVĚ ZHODNOCENÍ ZAHRANIČNÍ ZKUŠENOSTI OVERALL ASSESSMENT OF EXPERIENCE ACQUIRED ABROAD

Zahraniční zkušenosti doc. Štichauera jsou rozmanité jak v oblasti badatelské, tak pedagogické, a zahrnují dlouhodobé i krátkodobé zahraniční stáže, zapojení do zahraničních projektů, účast ve vědeckých výborech mezinárodních konferencí, množství zahraničních publikací (některé ve spolupráci se zahraničními vědci), ohlasů (téměř osm desítek, tj. plně tři čtvrtiny jsou od zahraničních autorů), zvané přednášky, vystoupení na zahraničních konferencích a nepřeborné množství odborných kontaktů na univerzitních a vědeckých pracovištích nejen v Itálii, ale po celé Evropě. První dlouhodobou stáž absolvoval doc. Štichauer již během svého doktorského studia, a to pětiměsíční studijně-badatelský pobyt na univerzitách v Sieně a Bologni (2002), v r. 2007 pak uskutečnil dvouměsíční badatelský pobyt v Maison des Sciences de L'Homme v Paříži, v r. 2010 pak měsíční výukový pobyt na univerzitě v Udine. Vedle toho absolvoval i několik kratších pobytů na univerzitách v Bologni, Udine a Paříži (Paris Diderot). V letech 2005 až 2007 se účastnil jako externí člen týmu projektu CompoNet na univerzitě v Bologni. Výsledky svých výzkumů pravidelně prezentuje na klíčových morfologických konferencích evropského či světového formátu, např. Cambridge Italian Dialect Syntax-Morphology Meeting, přičemž její 14. ročník v r. 2019 na UK sám organizoval, International Morphology Meeting, Mediterranean Morphology Meeting, International Symposium of Morphology či American International Morphology Meeting. Působí ve vědeckých výborech mezinárodních konferencí International Symposium of Morphology ISMo (Paříž 2019, Nancy 2023) a International Workshop on Resources and Tools for Derivational Morphology DeriMo (Nancy 2021). K proslavení přednášek byl pozván např. na Oxfordskou univerzitu (Research Centre for Romance Linguistics, 2018), na Univerzitu v Surrey (2017) či na Univerzitu Ca' Foscari v Benátkách (2019). Mezinárodní rozměr a uznání práce doc. Štichauera zásadním způsobem dosvědčuje i pět podpůrných stanovisek, které zaslali významní evropští lingvisté, romanisté a italianisté: Martin Maiden, profesor románských jazyků na University of Oxford a ředitel tamního Research Centre for Romance Languages; Anna M. Thornton, profesorka lingvistiky na Università degli Studi dell'Aquila; Olivier Bonami, profesor lingvistiky na Université de Paris Cité a ředitel tamní Laboratoire formální lingvistiky; Davide Ricca, profesor lingvistiky na Università degli Studi di Torino, a Fabio Monternimi, ředitel výzkumu na Université de Toulouse. Stanoviska se shodují v oceňování mezinárodního rozměru kandidátovy práce, hloubky jeho vhledu do současných teoretických modelů a schopnosti jejich aplikace při svých výzkumech, průkopnického využití metod korpusové a kvantitativní lingvistiky při diachronním výzkumu italské morfologie atd. Lze konstatovat, že zahraniční zkušenosti, přesah a uznání, které se práci doc. Štichauera dostává, vysoce převyšují požadavky, které jsou na kandidáta ve jmenovacím řízení kladeny.

Professor Štichauer has gained significant international experience through his diverse research and teaching stays abroad, both long-term and short-term, but also through his participation in international projects, memberships in scholarly committees of international conferences, a number of publications in international outlets (including those written in cooperation with scholars abroad), invited lectures, papers at conferences and a large network of scholarly contacts at universities and scholarly institutions not only in Italy but throughout

Europe. All this is reflected also in citations of his work (almost eight dozen, three-quarters of all citations, are from international scholars). His first long-term research stay goes back to his doctoral studies; it was a five-month research visit at the universities of Siena and Bologna (2002); in 2007 he had a two-month research stay at the Maison des Sciences de L'Homme in Paris; and in 2010 a month-long teaching visit at the University of Udine. In addition, he took several shorter study trips to the universities of Bologna, Udine, and Paris (Paris Diderot). Between 2005 and 2007, he acted as an external member of the CompoNet project team at the University of Bologna. He regularly presents the results of his research at key conference meetings of both European and overseas morphological communities, e.g. Cambridge Italian Dialect Syntax-Morphology Meeting (he also organized its 14th meeting in 2019 at Charles University), International Morphology Meeting, Mediterranean Morphology Meeting, International Symposium of Morphology, or American International Morphology Meeting. He serves on the scientific committees of the International Symposium of Morphology ISMo (Paris 2019, Nancy 2023) and the International Workshop on Resources and Tools for Derivational Morphology DeriMo (Nancy 2021). He has been invited to give lectures at, for example, the University of Oxford (the Research Center for Romance Linguistics, 2018), the University of Surrey (2017) or the Ca' Foscari University in Venice (2019). The international dimension and recognition of Professor Štichauer's work is clearly attested to in the five supporting opinions provided by prominent European linguists, Romanists and Italianists: Martin Maiden, professor of Romance languages at the University of Oxford and director of the Research Center for Romance Languages there; Anna M. Thornton, professor of linguistics at the Università degli Studi dell'Aquila; Olivier Bonami, professor of linguistics at the Université de Paris Cité and director of the Laboratory of Formal Linguistics there; Davide Ricca, professor of linguistics at the Università degli Studi di Torino, and Fabio Monternimi, director of research at the Université de Toulouse. All these scholars highlight the international impact of the candidate's work, the depth of his insight into current theoretical models and the ability to apply them in his research, the pioneering use of corpus and quantitative linguistics methods in the diachronic research of Italian morphology, among other things. We therefore conclude that the international experience, impact, and recognition of Prof. Štichauer's work greatly exceed the quality required of a candidate for advancement to full professorship.

DALŠÍ TVŮRČÍ ČINNOST RELEVANTNÍ K OBORU JMENOVACÍHO ŘÍZENÍ OTHER CREATIVE ACTIVITIES RELEVANT TO THE BRANCH IN WHICH FULL PROFESSORSHIP IS TO BE GRANTED
Autorství (spoluautorství) patentů Authorship (co-authorship) of patents
Není pro obor relevantní. Not relevant to the field.
Autorství významných uměleckých děl či organizace tvůrčích akcí Authorship of distinguished artistic works or organization of creative events
Není pro obor relevantní. Not relevant to the field.
Širší kontext činnosti uchazeče Broader context of candidate's activities
Doc. Štichauer je intenzivně zapojen do odborné recenze, evaluační i akademické manažerské činnosti, mezi nejvýznamnější aktivity na tomto poli patří jeho členství ve vědeckých radách

(od r. 2014 ve VR FF UK, od r. 2019 ve VR FF JČU); dlouholeté členství v redakčních radách významných oborových časopisů, a sice Časopisu pro moderní filologii (indexován ve Scopusu) a *Linguistica Pragensia* (indexován ve WoS-ESCI a Scopusu), kde je od r. 2020 šéfredaktorem; členství v Oborové radě GA UK; či funkce zástupce ředitele Ústavu románských studií FF UK. Doc. Štichauer se také podílí na popularizaci svého oboru např. formou recenzí a příležitostných textů určených pro širší veřejnost z oblasti italské literatury, lingvistiky či filozofie. Významný je též jeho podíl na překladu několika odborných knih Umberta Eca.

Professor Štichauer has been actively involved in scholarly peer-review, evaluation, and academic management activities; among the most significant positions of trust is his membership in the Scholarly Board of the Faculty of Arts of Charles University (since 2014) and the Scholarly Board of the Faculty of Arts of University of South Bohemia (since 2019); long-term membership in the editorial boards of important scholarly journals, namely, *Časopis pro moderní filologii* (indexed in Scopus) and *Linguistica Pragensia* (indexed in WoS-ESCI and Scopus), where he has been the editor-in-chief since 2020; his membership in the Evaluation Board of GA UK; or the position of deputy director of the Institute of Romance Studies of the Faculty of Arts of Charles University. Professor Štichauer also popularizes his field, e.g. in the form of reviews and occasional texts intended for wider public audiences about Italian literature, linguistics, or philosophy. Another significant activity is his contribution to the translation of several non-fiction books by Umberto Eco.

ZÁVĚR STANOVISKA KOMISE
CONCLUSION OF THE COMMITTEE

Celkové zhodnocení vědecké, pedagogické a další činnosti
Final evaluation of scholarly, pedagogical and other activities

Komise zhodnotila pedagogickou, vědeckou i další činnost doc. Mgr. Pavla Štichauera, Ph.D., a konstatuje, že jde o vyzrálou vědeckou a pedagogickou osobnost, jejíž aktivity a výsledky přesahují požadavky stanovené v rámci jmenovacího řízení. Působení doc. Štichauera jakožto přední osobnosti české jazykovědné romanistiky a italianistiky je široce oceňováno v domácím i mezinárodním měřítku. Jeho jmenování profesorem pro obor Románské jazyky komise plně podporuje.

The committee assessed the pedagogical, scholarly and other activities of Professor Pavel Štichauer and concludes that he is a distinguished scholar and teacher whose activities and results exceed the requirements associated with the advancement to full professorship. The work of Professor Štichauer, a leading figure in Czech Romance linguistics and Italian studies, is widely recognized both domestically and internationally. The committee fully supports his appointment as a full professor of Romance languages.

Výsledek hlasování komise / Result of voting of the Committee

Počet přítomných / Number of members present: 5

Pro / Votes for: 5

Proti / Votes against: 0

Zdržel se / Abstentions: 0

V Praze, dne 26. dubna 2023

Předseda / Chair:

prof. Mgr. Lic. Lenka Zajícová, Ph.D.

Členové / Members:

prof. Massimo Arcangeli, Ph.D.

prof. Mgr. Jiří Špička, Ph.D.

doc. Mirjam Friedová, Ph.D., mimořádný profesor Univerzity Karlovy

.....

prof. PhDr. Ivana Čeňková, CSc.
